

De een z'n brood...

Het verhaal dat ik met jullie wil delen, gaat over puppy Finn. Hij was een broedfokpup die alle kansen had om een lang, gelukkig leven te leiden. Toen hij acht maanden oud was moesten we afscheid van hem nemen. Het leed dat deze hond is aangedaan en het verdriet van de mensen die hij achterlaat is enorm.

Iedereen kent inmiddels de verhalen van de broedfokpups wel. In grote schuren houden foute broedfokkers verwaarloosde en vervuilde moederhonden in kleine hokken. Ze hebben maar één doel: zo veel mogelijk puppy's maken. Kopers komen nooit in deze schuren, maar zien de pups bijvoorbeeld in een soort huiskamer, waar de dieren zeker niet zijn opgegroeid. Soms krijgen mensen al in de ontvangstruimte een pup in hun handen geschoven. Sommige kopers van een broedfokpup hebben geluk. Die kopen een hondje dat weinig of niets mankeert. Maar heel vaak zijn de 'onwetende' kopers en ook de pups echt de dupe van deze malafide hondenhandel.

Inbeslagname van broedfokhonden

In maart 2022 werd een groot aantal honden in beslag genomen bij een broedfokker van Labrador(kruisingen) met een aparte kleur grijs. Waarschijnlijk gekruist met Weimaraner. Finn was de enige witte van alle honden, maar wel met prachtige lichte ogen. De honden gingen als zoete broodjes over de toonbank. Na meerdere klachten van kopers dat de pups niet gezond bleken te zijn, greep de dierenpolitie in en werden alle honden in beslag genomen. De dierenpolitie kreeg hierbij ondersteuning van de Landelijke Inspectiedienst Dierenbescherming (LID).

Bij een inbeslagname worden de honden ondergebracht bij een zogenaamde opslaghouder. Hier krijgen ze de verzorging die ze nodig hebben en kan hun gedrag worden bekeken en beoordeeld. Want aan beide mankeert het vaak nogal. De opslaghouders in Nederland zijn anoniem, zodat de honden veilig gehouden kunnen worden. Finn en zijn broertjes en zusjes, en nog 18 volwassen honden werden meegenomen die dag. Finn was pas een paar dagen oud. Ondanks beloftes om te stoppen, waren deze fokkers doorgegaan met het houden en fokken met deze honden onder erbar-

Finn als pup.

melijke omstandigheden. Gelukkig werd er na een strafrechtelijk onderzoek besloten dat deze honden niet meer terug zouden gaan naar de fokker. Let wel: het gebeurt soms dus ook dat de honden – of een deel daarvan – wél teruggaat naar zo'n handelaar. Die kan dan gewoon de draad weer oppakken.

Pleegzorg

Maar goed, deze honden waren veilig. Voor alle pups, en indien mogelijk ook voor de wat oudere honden, werd een pleeggezin gezocht. De rest ging naar het asiel. Het was direct duidelijk dat veel van de oudere dieren van alles mankeerden. Heupen, ellebogen en knieën die niet in orde waren. Allemaal problemen die vooral ontstaan door een onzorgvuldig fokbeleid. En dan hebben we het nog niet over de gedragsproblemen. Veel honden waren nog nooit buiten geweest; er was geen sprake van socialisatie of scholing. De volwassen honden waren erg bang. Maar toen Finns moeder na haar inbeslagname voldoende te eten had, een schoon hok en een hoop liefde en aandacht, leken haar nakomelingen op te groeien tot gezonde pups.

Toen Finn zijn medische check kreeg, die nodig was om de adoptie definitief te maken, zag de dierenarts 'iets' op de foto's.

Finn is met mij meegegaan als pleegpup. Ik doe dit vaker voor pups die in het asiel of de opvang terecht komen. Een volwassen hond hoort in mijn beleving al niet in het asiel, maar een pup zeker niet. Een pup die ik in de pleegzorg neem mag een aantal weken of maanden bij ons wonen. De periode dat hij blijft is afhankelijk van wat er nodig is, van de vraag of de uitspraak van de rechter er al is, en of er al een adoptiegezin klaarstaat.

WAT IS EEN BROODFOKKER?

Een broodfokker is een fokker van gezelschapsdieren, meestal honden of katten, die fokt met als primair doel geld te verdienen, waardoor het welzijn van de dieren ondergeschikt wordt gemaakt aan de economische belangen. *Bron: Wikipedia.*

Finn was een week of elf oud toen hij met mij meeding. Hij leek op het eerste gezicht een hele normale 'Labrador'pup. Vrolijk, aanhankelijk, lief. Na de eerste opstartperiode draaide hij eigenlijk vrij snel lekker in ons gezin mee. In het begin vond hij veel nieuwe dingen nog wel spannend. Omdat hij veel me mij mee op pad ging wende hij snel aan de wereld. Hij kon al snel lekker loslopen, spelen met andere honden, hij sliep goed en was snel zindelijk. Hij leerde van mijn eigen hond de regels en de hondentaal en werd in no-time een vrolijk, vriendelijk, gehoorzaam mannetje.

Alles ging perfect

Alles ging perfect en op de leeftijd van zes maanden zat mijn taak als 'pleegmoeder' erop en was Finn klaar voor de volgende stap. Ik vond een fantastisch gezin voor hem. Mensen die ik goed kende omdat ik ze een paar jaar geleden met hun eigen pup begeleid heb. Ze waren al een tijdje op zoek naar een tweede hond. Deze wat oudere pup die bij mij was opgegroeid was, leek een lot uit de loterij. Na een paar keer kennismaken bleek Finn de perfecte match met deze mensen met drie kinderen, een fijn huis en een enorme tuin. Omdat Finn uit een inbeslagname kwam was het papierwerk iets ingewikkelder. Zulke honden moeten medisch gecheckt worden voordat ze officieel geadopteerd kunnen worden. Dat was echter een kwestie van enkele weekjes tijd. Intussen was Finn helemaal op zijn plek. Het gezin was stapelgek op hem. Hij stoeide en speelde met hun andere hond en ze lagen heerlijk samen te slapen. We konden ons niet voorstellen dat het ooit anders was.

Eind goed...?

Finn had nog nooit een teken van ongemak laten zien. Hij was een gewone pup, maar hij groeide als kool. Elke week dat hij zwaarder werd, werden dingen moeizamer. Hij klom langzamer op de bank, kon hun andere hond niet zo goed bijhouden met rennen door de tuin. Hij leek moeite te krijgen met door zijn hurken zakken bij het ontlasten. Toen hij pijnstillers keeg, was het verschil schokkend.

Finn is niet meer, maar misschien kan hij wel als voorbeeld dienen. Zodat iedereen die zijn verhaal leest weet hoe broodnodig het is dat deze handel stopt.

Finn ging opeens harder rennen, op de bank springen, tegen mensen opspringen en hij stond zelfs ineens met zijn voorpoten op het aanrecht. Allemaal dingen die hij tot die tijd nog nooit had gedaan.

Toen Finn zijn medische check kreeg, die nodig was om de adoptie definitief te maken, zag de dierenarts 'iets' op de foto's. Finn moest door de CT-scanner en de uitslag was verschrikkelijk slecht: twee kapotte ellebogen (ED), twee kapotte schouders en een ernstig onderontwikkelde heupkom aan een kant (HD). We waren al wel bang dat er iets was, maar dit ... Dit had niemand zien aankomen. Het advies van de dierenarts was keihard. Operaties zijn niet mogelijk, want er was te veel aan hem niet goed. En dat Finn pijn had was dus wel duidelijk. Wat hebben we gehuild met z'n allen. Want de enige humane keuze was een eind maken aan het leven van Finn.

Gebroken

Deze ervaring was voor mij als gedragstherapeut en puppy-pleegmoeder vreselijk verdrietig. Het pupje waar ik tijd, energie en liefde in heb gestoken, is niet meer. Ik zie best wel wat leed tijdens mijn werk, maar dit was niet te bevatten. De pup die de beste kansen

Finn groeide als kool.

Finn had pijn, dat was wel duidelijk.

had om een normaal en goed leven te krijgen, die een fantastisch huisje had gevonden, blijkt zo ernstig gehandicapt dat er geen enkel uitzicht meer is. Ik kan er nog steeds niet over uit. Maar voor het gezin waar Finn naartoe mocht stortte de wereld in. Zij hebben Finn in hun huis en in hun hart gehaald, om na een paar maanden weer afscheid te moeten nemen. Dit is zo intens verdrietig. De liefde voor deze ontzettend lieve hond was enorm, het gemis is immens. Het ergste is dat zij dus niet de enigen zijn die dit overkomt. De grootschalige handel in puppy's is een enorm probleem en de enige manier om hier een einde aan te maken, is te stoppen met het kopen pups die afkomstig zijn uit de broedfok. Finn is niet meer, maar misschien kan hij wel als voorbeeld dienen. Zodat iedereen die zijn verhaal leest weet hoe broodnodig het is dat deze handel stopt. ■

OVER DE NVGH

De Nederlandse Vereniging van Gedragstherapeuten voor Honden (NVGH) is sinds 1997 de beroepsvereniging die belangen behartigt van haar (op hbo-niveau) afgestudeerde leden. Kijk voor meer informatie op www.nvgh.nl

